

# VŮDCE

Měsíčník JUNÁKA (ústředí junácké výchovy)

*Povinnost*

*Odpovědnost*

*Kázeň*



*Bud' připraven!*

O B S A H :

Do nového ročníku •

Junácký sněm

---

Ročník XX

1939

1-2

# Vůdce

Ročník XX

1939 • Číslo

1-2

Orgán Náčelnictva JUNÁKA ústředí junácké výchovy

## DO NOVÉHO ROČNÍKU.

Časopis *Vůdce* stal se oficiálním orgánem nového, jednotného ústředí junácké výchovy, zvaného JUNÁK. Bude povinností každého činovníka JUNÁKA a každé výchovné jednotky, odbírat alespoň jeden jeho výtisk. Poněvadž kmeny dřívější Obce Junáků volnosti nemají prvých čísel XIX. roč. *Vůdce*, rozhodlo nové vedení JUNÁKA o tom, aby *Vůdce* vycházel od ledna letošního roku v novém ročníku a v souhlase s kalendářním rokem. Tak bude usměrněno také vycházení časopisu s předplatným, které je poukazováno současně s registrací oddílů.

Redakce *Vůdce* se vynasnaží, aby obsah časopisu vyhovoval naléhavým potřebám oddílových vůdců a okrskových i oblastních velitelů. Budeme proto přinášeti hlavně články praktického rázu a omezíme úvahy filosofické a výměnu názorů na nezbytné minimum.

Dřívější odběratele prosíme, aby nám nezazlívali, budeme-li v části organizační uveřejňovati některé pokyny, jim již známé. Učiníme tak proto, abychom se nemuseli nikdy odvolávati na dřívější usnesení, publikovaná v předešlých ročnících časopisu, poněvadž pro naše nové spolupracovníky jsou tyto ročníky nedostupné.

Časopis bude sloužiti potřebám velitelství i obou kmenů, junáckého a dívčího. Obsahově bude rozdělen na část ideově-programovou a část organizační. Každou z těchto částí upravíme tak, aby obsahovala skupiny: *Velitelství* (společné záležitosti obou kmenů, jmenování činovníků, sdělení duchovního vůdce atd.), *Junáci* (záležitosti kmene junáckého) a *Skautky* (záležitosti kmene dívčího).

Do časopisu mohou přispívati všichni členové. Nové spolupracovníky vítáme.

*Vůdce* bude vycházeti 15. každého měsíce, kromě července a srpna. Redakční uzávěrka je vždy první den v měsíci.

REDAKCE.

# JUNÁCKÝ SNĚM

Neděle 22. ledna 1939 bude zapsána zlatým písmem v dějinách českého skautingu. Prostranný sál Městské knihovny v Praze I., vyzdobený státním znakem, bustou náčelníka A. B. Svojsíka, krásnou bronzovou sochou sv. Václava a zelení nestačil ani pojmouti všechny zástupce Svazu skautů RČS, Čs. Obce junáků volnosti, Ústředí katolických skautů českých a moravskoslezských a Švehlových junáků, jichž se sešlo hodně přes 800. Přišla chvíle, kdy se měl uskutečnit dlouholetý sen všech pozitivních skautských pracovníků, kdy mělo dojít k úplnému sloučení českého skautingu a k vytvoření jediného ústředí junácké výchovy, zvanému JUNÁK.

Do radostné a vsutku nadšené nálady vpadla energická slova, jimiž zahajoval Junácký sněm starosta Svazu skautů RČS.

prof. Dr. Jos. Ch a r v á t:

Vzácní hosté, Junáci a skautky!

Zahajuji ustavující Junácký sněm tím, že vás všechny srdečně vítám. Raduji se z toho, že po prvé v historii našeho skautingu sešli se Junáci všech směrů a odstínů, aby zapomenuli na to, co je dosud dělilo a aby vytvořili dílo lepší a jednotné. A jsem obzvláště potěšen tím, že se naše sjednocovací dílo podařilo tak rychle a že bylo provedeno v bratrském duchu, takže neušlo pozornosti ani se strany kruhů vládních a církevních, ani se strany nejširšího obecnstva. Svědčí o tom přítomnost vzácných hostí, kteří na dnešní sněm zavítali. Vládu republiky Česko-Slovenské a pana ministra Dra Klumpara, který se nemohl dostavit pro nemoc, zastupuje pan sekční šéf a přednosta presidia ministerstva sociální a zdravotní správy Dr. Hynek F ü g n e r, ministerstvo školství zastupuje pan vrch. odborový rada Josef Š i m e k, ministerstvo národní obrany pan plukovník Čeněk K u d l á č e k, ministerstvo sociální a zdravotní správy pan ministerský rada Dr. Ř í h a. Dále se dostavili zástupci ČOS, Masarykovy ligy, Aeroklubu, Svazu nár. střeleckých gard, skautů DTJ, Ústředí katolického studentstva, Čs. všesportovního výboru, Čs. červeného kříže, Svazu lyžařů, Olympijského výboru a mnoho jiných vzácných a milých hostí. Všechny je upřímně vítám v našem středu a ujišťuji je, že Junáci dovedou nejen ocenit význam této pozornosti, ale dovedou též ukázat, že naděje v ně kladené nezklamou. Dokázali to v minulosti, dokáží to dnes dvojnásob neboť dobře vědí, kde je jejich místo v národě a co se od nich očekává. Buďte nám vzácní hosté srdečně vítáni!

Dnešnímu sjezdu došla celá řada pozdravných přípisů a telegramů, od J. E. nejdůstojnějšího pána kardinála Dra Kašpara, předsedy senátu národního shromáždění Dra Soukupa, primátora města Prahy Dra P. Zenkla, Národní rady československé, Strany národní jednoty, Mladé národní jednoty, Čs. červeného kříže, Svazu lyžařů republiky Česko-Slovenské a Ústřední rady skautů DTJ. *(Všechny tyto přípisy byly přečteny.)*

Svou neúčast na Junáckém sněmu omlouvají: Ing. L. Jansa, Jos. Čížek, univ. prof. Dr. Čadík, senátor K. Ryšavý, JUDr. Ant. Schauer, prof. Krejčí, redaktor J. A. Trpák, br. Hucherko a jednatel Svazu Ing. F. Zatočil.

Než přejdeme k vlastnímu účelu dnešního Junáckého sněmu, t. j. k volbám pracovníků nového spolku, rádi bychom vám, Junáci a skautky, připomenuli historický význam tohoto zasedání. Promluví k vám nyní zástupci jednotlivých skautských organizací, které se slučují v jednotný spolek JUNÁK, a po nich poprosíme o projevy své vzácné hosty.

Za největší skautskou složku nového JUNÁKA, t. j. za bývalý Svaz Junáků Skautů a Skautek RČS se chápu slova sám, jako jeho poslední starosta i jako člen, jenž 1. března t. r. měl dovésti 26 let svého členství.

Junáci a skautky!

Prošel jsem dosud všemi fázemi skautingu v našich zemích. Od skromných začátků předválečných, přes neklidnou dobu let 1914—18, zažil jsem dobu velkého kvasu a přestavby v letech poválečných. Viděl jsem boje vnitřní i zevní. Pomáhal jsem, pokud jsem dovedl, měnit skauting mezinárodního ražení na skauting ryze český resp. československý. Obdivoval jsem nadměrnou práci, kterou vykonávali naši zvěčnělí náčelníci Svojsík a Jan Novák a ve které jim tak obětavě pomáhali bratři a sestry z celého státu. Nemohu jich všech jmenovat, byla by to dlouhá řádka jmen. Někteří nám už odešli k Vyšším službám, většina jich sedí zde a můj upřímný dík patří jim všem. Zažil jsem, jak jsem řekl, dobu kvasu i starostí, měl jsem však také mnoho radosti z úspěchů a z rostoucího veřejného uznání. Ale největší mou radostí bylo, když jsem sledoval sjednocovací práci ve smutných dnech loňského podzimu. Vždy bylo snem mého skautského života, vidět pohromadě členy jednotlivých skautských organizací sloučené v jediném spolku. Tento sen se vyplnil a dnes podáváte důkaz o svém junáckém duchu, o svém smyslu pro potřeby státu i národa, o své dobrovolné kázni.

Nemám mnoho slov, abych vyjádřil svou radost nad touto novou manifestací junáckého ducha, nad tímto novým důkazem, že Svojsík nevychoval čtvrt století naši mládež nadarmo. Zdravím vás jménem zanjakajícího Svazu skautů RČS a přeji nové organizaci, aby nastoupila svůj úkol se stejnou radostí, ale i s tímž pocitem odpovědnosti, s jakým jsme kdysi nastupovali my. A přeji také, aby plně splnila to, čím je povinna nejen junácké ideji, ale především svému národu a státu.

Za Československou Obec Junáků volnosti promluvil její náčelník,  
**ředitel Ant. M á d l :**

Junácké bratrstvo Českoslov. obce Junáků volnosti!

Dnešní Junácký sněm, v němž zasedáme s ostatními členy bratrských junáckých organizací, je historickým mezníkem v našem junáckém životě. Přistupujeme k velikému sjednocovacímu dílu, většímu a historičtějšímu, než by se na první pohled zdálo. Ve snaze po zjednodušení našeho života jsou to právě skautské organizace, které se rády a ochotně rozcházejí, aby vytvořily organizaci jednu a novou, v níž by česká mládež našla radostný pramen živé vody.

V bratrské družnosti a uprostřed intenzivní práce žili jsme, Junáci a Junačky, ve své Obci celých šestnáct let. V junácké výchově mládeže, veřejnosti ještě nedocenené, orali jsme, pilní a stateční, hlubokou junáckou brázdou a do duší našich Vlčat, Junáků i Junaček zasévali jsme sémě dobrého charakteru, sémě statečnosti, odvahy a láskyplné obětavosti.

Společně s Junáky a Junačkami organizací, s nimiž tu dnes sedíme, šli jsme ruku v ruce a i když jsme se někdy v drobnostech rozcházel, měli jsme úkol i cíl společný. Všem nám šlo o tělesnou i duchovní výchovu mládeže.

My, Junáci ze Svazu, a skauti katoličtí, sedávající u táborových ohňů, byli jsme naplněni vírou, že jednou se tato organizační spolupráce změní v bratrské a sesterské soužití, v němž, odstranivše všecko, co nás zdánlivě rozdělovalo, ruku v ruce budeme vytvářet dílo největší a dílo nejčistší, jež položí základy nového života naší drahé vlasti a do žil národa vlije novou krev.



### Předsednictvo Junáckého sněmu.

Dnes s tohoto místa mluvím k vám, sestry a bratři z Obce, jako váš náčelník. Je to poslední náčelníkovovo poselství:

V uplynulém půlroce prožili jsme největší zvraty, které náš národ mohli potkat. V bouřlivých dnech, v hodinách bolesti, které nás zavalily, chvěli jsme se o osud naší republiky, ochotni bojovat a svými těly chrániti vlast, ten statek nejdražší a nejcennější.

V hodinách největšího zoufalství modlili jsme se k naší armádě, věřice v ni, doufajíce a milujíce ji. A když přišly dny, kdy i tato armáda měla projít zkouškou nejtěžší a ustoupit s míst předky posvěcených, stáli jsme vedle ní, obdivujíce ji a děkujíce jí za největší příklad, který nám všem dala: že před železnou nutností možno, i když duše se chvěje bolestí, ustoupit ukázněně a bez reptání.

I my se teď podřizujeme příkazu, který nám dává národ a stát. Opouštíme svoje pěšinky, po nichž jsme šli, a v mohutných šicích nastupujeme na širokou, bílou silnici, po níž teď všichni půjdeme k výstavbě druhé republiky.

Náš národ potřebuje ideální výchovy mládeže. Tato výchova musí býti systematická a musí kromě radosti pěstovati smysl pro práci, pro odpovědnost a pro odříkání se. Tuto výchovu může české mládeži poskytnouti jen scelené Junáctví. Všecka práce, která se po leta tříštila, musí býti zapojena v jeden proud, aby nesla ovoce a státu dala to, čeho dnes nejvš potřeby: zdravou a tělesně i duševně silnou mládež. Svě republiky jsme mnoho povinni, vždyť dala naší mládeži dvacet let spokojeného života a mírumilovné pohody. Dvacet let jí umožňovala nejděalnějším způsobem život a dávala všechny prostředky k tomuto životu.

Teď stát potřebuje obětí od nás. Potřebuje i náš život, naši práci, naše vědomosti. A proto se skautsky upřímně a rádi k této práci hlásíme.

Vytváříme největší junáckou společnost. Dáváme dnes základy největšímu, ale také jedinému bratrství junácké mládeže. Opouštíme své dosavadní organizační celky a spojujeme se v mohutný proud. Neopouštíme však svoji práci. Jen ji prohlubujeme a znásobujeme.

Dnes už nikdo nesmí stát stranou, nikdo nesmí stát se založenýma rukama. Všichni jsme voláni k práci a odpovědnosti. A proto my, Československá obec Junáků volnosti, stavíme se do prvních šiků, které budují

tuto organizaci JUNÁKA. Byli jsme vždy zvyklí pracovat, tož nabízíme práci. Byli jsme zvyklí oddaně mít rádi junáckou myšlenku. Dáváme této organizaci i tuto lásku. Radovali jsme se ze svých úspěchů, budou tedy úspěchy i této organizace naší radostí. Jdeme rovní k rovným.

Před našimi zraky je vidina hořících táborových ohňů. Teď už tam nebudeme zasedat sami, teď bratrský a sesterský kruh se rozšíří a všichni budeme bratrsky připravovat největší táborový oheň, z jehož čistého, symbolického plamene vyrostе nová budoucnost národa i republiky, šťastná, radostná a zářící.

Nejvyšší orgány Československé obce Junáků volnosti rozhodly, abychom v této nové organizační formě dál a ještě lépe budovali junácké mládí. Jdeme k této práci ukázněně a radostně. Podáváme si ruce, spojujeme se a slibujeme si, že všechno naše snažení bude míti před sebou jeden cíl: mravní výchovu mládeže a silný, nemalomyslnící národ.

Jako váš náčelník, milí Junáci a Junačky, děkuji vám za léta krásné spolupráce, za všechny starosti, jež jste o hnutí Československé obce Junáků volnosti projevovali, za všechnu péči a lásku, již jste věnovali mládeži, a dávám vám příkaz poslední:

Znovu do práce! Znovu naplňte svá srdce oddaností a jako dobří Junáci a Junačky stůjte i v budoucnu na svých odpovědných místech!

●

Za Ústředí katolických skautů v Čechách a v zemi Moravskoslezské promluvil bratr náčelník katolických skautů

**prof. Dr. J. O. Martinovský :**

Junácký sněme!

Jsme jedné krve — ty i já —  
a jeden jen, jenž vládne všem.

Když před časem Svaz skautů RČS. pozval nás k jednání o užší spolupráci, nebylo na naší straně rozpaků. Byli jsme si vědomi toho, že je to hlas z povolaneého místa, které jediné pro svou tradici a práci je povoláno k tomu, aby se stalo krystalisačním jádrem československého junáctva. Uposlechli jsme výzvy, neboť jsme nepochybovali, že je to volání od srdce k srdci, že snaha, která se tu projevila, je veskrz poctivá. Potvrdilo se to. Přijali jsme proto podanou levici a když nám bylo zaručeno to, co jako katolíci jsme museli žádati, upřímně a bratrsky jsme si ruce stiskli. Svou prací v budoucnu ukážeme, že jednotu chápeme junácky, t. j. opravdově a poctivě.

Dovolte mi, sestry a bratři, abych tu ještě jednou vděčně vzpomněl nezapomenutelného br. náčelníka A. B. Svojsíka. To, že dnes čl. junáctvo stojí v jediném šiku, do něhož se přihlásilo rádo a bez násilného tlaku, jest především jeho zásluha. Svojsíkův geniální, prozíravý a ryzí duch to byl, který naše dnešní sjednocení připravil. Svojsík nedopustil to, co se stalo kletbou jinde, aby cesta, která vedla od srdce skautů dnes se sdružujících složek, byla zavalena balvany ideologických bojů, které se vždy nakonec ukázaly jedem našeho národního ducha. Vážené shromáždění. dnes, kdy vidíte, jak těžce postupuje sjednocovací akce kolem nás, dnes teprve vystupuje Svojsíkovo geniální dílo ve vlastním světle. Změnili jsme hodně na vnější formě, kterou dal svému hnutí zesnulý náčelník, ale co nezměníme a změnit nesmíme, je duch, jež Svojsík ve své dílo vtělil. Je to duch veliké křesťanské lásky k duši dítěte, duch horoucího a krajně obětavého vlastenectví, duch veliké a v každém ohledu poctivé a nezištné práce. Je to duch, pro nějž se dnes všichni hrdě hlásíme k jeho velikému dědictví a dopřej nám Bůh, abychom tohoto dědictví nepromarnili a rozhojnili jej, pokračující poctivou junáckou stezkou, kterou nám on ukazoval.

Vděčně tu také vzpomínám starosty Svazu br. Dra Charváta, který tak prozíravě převedl dědictví Svojsíkovo přes mnohá úskalí minulých

dnů a přinesl a skvěle provedl myšlenku sjednocení. Děkuji mu zde zvláště za nás, katolické skauty, za veliké porozumění, kterého se nám od něho pro naše snahy dostalo. Dík náleží i br. místonácelníku Řehákovi, který se rovněž v posledních událostech projevil mužem na svém místě. Stejně vděčně vzpomínáme i našeho zpravodaje bratra Herlesa, který ve své funkci se projevil našemu hnutí opravdovým přítelem. Svě upřímné přátele jsme našli i v bratřích Dru Šimánkovi a Dru Plajnerovi a v ostatních sestřích a bratřích bývalého Náčelnictva a Ústřední rady Svazu skautů.

Od této chvíle Svaz skautů, Katoličtí skauti, Junáci volnosti a Švehlovi Junáci jsme jedno duchem, srdcem i formou. Kéž dá Bůh, aby český JUNÁK, dědictví bohatýrského srdce a ducha Svojsíkova, přinesl národu to, co od něho očekáváme: poctivé, nezištné a obětavé syny a dcery.

Jménem Svazu Švehlových Junáků promluvil

**bratr tajemník Josef Š i m o n :**

Vážené shromáždění, sestry a bratři!

Povzbuzeni junáckým bohatýrem, bratrem náčelníkem A. B. Svojsíkem, věnovali jsme se výchově dosud opomíjené české mládeže na vesnicích podle vzoru skautských zásad. Podařilo se nám získati a vychovati řady vůdců, kteří pečují o venkovskou mládež v oddílech Švehlových Junáků. Náš program a idea byly naprosto shodné se Svazem Junáků-Skautů, jenom pracovní metody jsme poněkud přizpůsobili prostředí, potřebám a možnostem venkovské mládeže. Nemusím zvláště vypočítávati, kolik problémů musíme pro vesnickou mládež vyřešiti, ale jest to naši národní povinností věnovati se také těm, kteří byli bez vedení a bez programové výchovy. V celém světě si uvědomili, že je nutno také řešiti poměr lidí, zejména mladých, k tělesné práci. S těmito úkoly setkáváme se rovněž na našich vesnicích. Očekáváme v tom směru nápravu hlavně pomocí junácké výchovy a výcviku. Naše výchovné úkoly, vésti mládež k duchovní čistotě, kázni a opravdové lásce k vlasti, vyplývají z našeho programu. Máme jen jedinou prosbu k těm, kteří budou pověřeni vedením JUNÁKA, aby pamatovali na statisíce mladých hochů a dívek, žijících na vesnicích, aby i jim byla poskytnuta možnost zúčastniti se výchovy hrou pro život a prožiti krásná mladá léta pod vedením JUNÁKA. Nezapomeňte, že výchova těch, kteří se musí celý život živiti prací v zemědělství, je velice důležitá, protože národ nezbytně potřebuje, aby ti, kteří mají za úkol udržeti nám stát a půdu, byli na život dobře připraveni, aby dovedli na půdě nejen pracovati, ale i udržeti dědictví otců pro pokolení budoucí. Národ má svou vlast jen tenkrát, vlastní-li půdu, která tento stát a vlast tvoří.

Radujeme se z toho, že můžeme přispěti k sjednocení Junáctva, které je první sjednocenou organizací, vychovávající budoucí naše generace a proto přejeme JUNÁKU předem hodně zdaru.

Předsedající br. Dr. Charvát požádal potom o projev

**zástupce vlády Dra Hynka F ü g n e r a,**

sekčního šéfa a přednostu presidia ministerstva sociální a zdravotní správy:

Pane předsedo, dámy a pánové!

Velmi rád zúčastňuji se vašeho dnešního ustavujícího sněmování, poněvadž jsem si vědom významu tohoto okamžiku pro další vývoj a osud

Junáctva v Česko-Slovensku, jež dovršilo letos čtvrtstoletí svého trvání.

Vzpomínám předválečných dob, kdy toto hnutí zapustilo u nás své kořeny zásluhou nedávno zemřelého prof. Antonína B. S v o j s í k a, jenž celý svůj život věnoval práci pro český skauting. Vzpomínám dob popřevratových, jež znamenají velký rozmach našeho skautingu, vzpomínám desítky a sta vůdců, kteří obětavě pomáhají budovat skautské družiny po celém státě. Myšlenka skautská zachvátila jako lavina nejširší vrstvy mládeže, jež se kolem vůdců sdružovala k čínorodému životu v táborech a v klubovnách.

Prof. Svojsík vědomě budoval u nás skauting směru anglického, skauting Baden-Powellův, jenž zdůrazňuje *službu a osobní zdatnost* všeho občanstva. Čeho si zvláště ceníme na skautském hnutí, je jeho *mravní základna*; zdůraznění mravnosti pohnutek všech našich činů, výchova pevného charakteru a nebojácnost hájiti pravdu a touha žíti podle zásad čínorodého občanství.

Junácký vůdce má tím v ruce právě podstatu bytosti naší mládeže, její jádro, její srdce. Musím proto zcela přirozeně zmíniti se o významu těchto vůdců a o jejich úkolu. V Lesních školách, jež Junácká ústředí pořádají pravidelně pro výchovu vůdců, musí se soustřeďovati výkvět Junáctva, vůdcové, kteří dále předávají junácké zásady, vůdcové, na nichž spočívá odpovědnost za celé hnutí.

V každém hochu a děvčeti dríme skoro pudová touha po romantismu a dobrodružství; dobrý vůdce musí nebo má umět tuto touhu podchytit, ji řídit a na ní stavět svůj výchovný program. Dobrý vůdce má umět využít náladových chvil táborového ohně k tomu, aby zasil do vnímavých duší mládeže zrna oněch zásad, o nichž jsem již mluvil; dobrý vůdce má umět volit takový program denních zaměstnání svých svěřenců, aby podchytil kvasící zájem správného zaměření mládeže.

Pohlížíme-li na skautské hnutí z této stránky, snadno pochopíme, proč po válce ujímaly se skautingu nejrůznější skupiny a směry, aby jej použily jako významný výchovný prostředek pro svůj dorost, a je třeba přiznat, že v některých případech bylo docíleno pozoruhodných výsledků.

*Vláda proto vítá sjednocovací úsilí Svazu Junáků - skautů, jež vrcholí úspěšně dnešním Junáckým sněmem; toto sjednocení je vládě důkazem, že různé směry skautské výchovy našly společnou cestu k jednotné junácké výchově naší mládeže. Vláda doufá, že jednotný JUNÁK splní tyto úkoly, za nimiž stojí, a že přispěje zvýšenou měrou k výchově zdatné mládeže.*

Aby se vám toto úsilí podařilo, přeji vám jménem vlády republiky Česko-Slovenské mnoho zdaru!

Zástupce ministerstva národní obrany,

**plukovník Čeněk K u d l á č e k**

pozdravil ustavující Junácký sněm takto:

Pozdravuji váš Junácký sněm jménem armády. Nebudu opakovati to, co jsme si již tolikráte řekli, srdečná slova, která vyjádřila již nejednou náš zájem na vašem sjednocení. My jsme si rozuměli se všemi junáckými organisacemi, všichni jsme měli na mysli jediný cíl, národ a stát, a všichni známe jen jedině heslo: místo zbytečného mudrování musí nastoupiti činy.

Nic se mezi námi nezměnilo; místo dosavadních několika organisací junáckých tvoří se organisace jednotná. Potvrzujete tak názor všech, že je třeba těsnější jednoty, těsnější spolupráce a jednotného programu, že je třeba jeden druhému podati ruku a jíti k společné práci. V tom ohledu vojenská správa váš počín vítá. Děkuje vám, že chcete vychovávat mládež, která má vyrůstat v dobré občany, zdatné jedince, kteří budou řídit





### Z Junáckého sněmu.

osudy našeho národa a státu. Potřebujeme lidi přísného a chladného rozumu, statečných srdcí, pevné vůle a všestranné zdatnosti. Nyní budete společně pracovat a s větším úsilím. Jste si dobře vědomi toho, že čím větší tíseň, tím více je třeba rozvinouti všechny síly, aby tíseň byla přemožena. Žijeme ve velké době, která vyžaduje velkých lidí.

V předpokladu šťastné budoucnosti in naší mládeži, my vojáci, voláme vám naše upřímné vojenské **z d a r** !

\*

Dr. C h a r v á t: Pane plukovníku, já to vezmu stručně, po vojensku a po junácku. My Junáci, přísaháme, že jdeme krok za krokem, muž za mužem do poslední vteřiny s vámi.

●

Projev zástupce pana ministra školství a národní osvěty

odb. rady Josefa Š i m k a :

Moderní kultura vzdálila člověka od přírody a od přirozeného způsobu života v ní. Uzavřela ho ve zdech měst a přinutila ho k specialisaci v úzkém oboru práce. Při této specialisaci přispívá každý člověk svou úzce vymezenou prací celku a z výtěžku svojí práce může si za peníze obstarati vše ostatní, co potřebuje k svému životu. Tato úzká specialisace vede moderního člověka k takové nesamostatnosti, že by sotva dovedl žít bez spolupráce a pomoci jiných tak, jako kdysi Robinson Crusoe na pustém ostrově.

Veliký rozvoj moderních věd nutí člověka, aby v době svého studia si osvojil v zhuštěné formě veliké množství teoretických poznatků, k nimž prakticky dospěly dřívější generace, aniž by si často tyto poznatky mohli ověřiti v praxi. Kolik je jen městských dětí, které znají mnoho jevů přírodních, zvířat, květin a nerostů, jen z vyučování přírodopisného ve škole a nikdy jich neviděly v přírodě?

Moderní doba usnadnila namáhavou tělesnou práci vynalezením rŮz-

ných strojů, které pracují za člověka, a zvětšila lidské pohodlí zavedením dopravních prostředků všeho druhu a využitím technických pokroků (elektřiny, plynu, ústředního topení) ve prospěch bytové kultury. Nesporný pokrok má však v tomto směru za následek tu stinnou stránku, že se zvyšováním pohodlí a zmenšováním tělesné námahy klesají tělesné schopnosti člověka a jeho tělesná odolnost a otužilost. Lék proti tělesné degeneraci moderního člověka hledá se tudíž v pěstování tělesných cvičení v tělocvičně i na sportovním hřišti, jež jsou však slabou náhradou za volnou přírodu.

A tu přichází jako na zavalanou skautské hnutí, které ve smyslu Rousseauova volání „zpět k přírodě!“ vrací mládež kulturou odcizenou zpět do náruče přírody a snaží se postaviti výchovu mládeže na nový základ. Skauting vede mládež k pravidelnému pobytu v přírodě, vštěpuje jí porozumění pro přírodní krásy, učí ji prakticky uplatňovati nabyté vědomosti, rozšiřuje a prohlubuje teoretické poznatky bezprostředními zkušenostmi, kterých jí soustavná výchova školní nemůže poskytnouti. Je tedy v tomto smyslu skauting neobyčejně cenným doplňkem výchovy školní.

Biologický význam skautské výchovy spočívá v tom, že vrací hlavně mládež městskou, aspoň občasně, přírodním podmínkám jedině vyhovujícím rozvíjecímu se organismu, od nichž je trvale a soustavně odlučován moderním způsobem života, zaměstnáním, životosprávou a bydlením.

Po stránce pedagogické vychovává skauting mládež, často i z domova zhýčkanou, k samostatnosti v rozhodování, ke svépomoci a soběstačnosti, k ukázněnosti i obětavosti a pěstování pravého kamarádství a družnosti.

Skauting je i skvělou školou občanské výchovy, neboť připravuje cílevědomě mládež k jejímu budoucímu úkolu plně produktivních a ukázněných členů lidské společnosti.

Nelze podceňovati konečně ani jeho veliký význam pro brannou výchovu mládeže, která se nyní stala podstatnou složkou školní výchovy. Program junácké výchovy mládeže ztotožňuje se takřka ve všem s tím, co ve škole požadujeme od žactva v oboru branné výchovy.

Shrnuji: junácká výchova skautská rozšiřuje, prohlubuje a doplňuje veškerou výchovu školní, a v důsledku toho mohu ujistiti vážené shromáždění jménem ministerstva školství a národní osvěty, jež mám zde čest zastupovati, že školská správa učiní vše, co bude v její moci, pro podporu junáckého hnutí u školní mládeže a pro rozvoj skautské myšlenky.

Po tomto projevu ujal se opět slova br. Dr. Charvát:

Sestry a bratři! Pořad oficiálních projevů je vyčerpán a proto přistupujeme k volbám jako k hlavnímu bodu dnešního programu. Kandidátní listina, kterou máte v ruce, je výslednicí vzájemné dohody všech účastněných stran a prosím, abyste ji přijali beze změny. Vyložili jsme včera bratřím a sestrám, členům Hlavního stanu Svazu skautů důvody, které nás vedly k delegování osob, tak jak jsou navrženy. Na vysvětlenou mnoha dotazů sděluji, že se neucházím o vedoucí místo v JUNÁKU pro naprostý nedostatek času a br. Dr. Plajner je na odchodu z Prahy do Holešova a proto se neuchází o místo náčelnické.

K návrhu bratra majora Šedy konaly se volby aklamací a téměř jednomyslně (proti byly pouze 3 hlasy) byla přijata tato kandidátka:

Velitel:

Podplukovník generálního štábu Václav Vlček.

Junácký kmen:

Náčelník: prof. Boh. Řehák.

místonáčelníci: ředitel Ant. Mádl, Dr. J. O. Martinovský, Dr. Rudolf Plajner.

### Předsedové odborů:

- I. organizační: taj. Al. Fírt,
- II. zpravodajský: Dr. Josef Šimánek,
- III. výchovný: odb. rada Vl. Wildmann,
- IV. hospodářský: úč. ředitel Al. Ježek.

### Divčí kmen:

Náčelní: Vlasta Koseová,  
místonáčelní: Marie Januštková, Anna Moravcová, Marie Žáková.

### Předsedkyně odborů:

- I. organizační: Olga Remešová,
  - II. zpravodajský: Anna Fleischerová,
  - III. výchovný: Božena Stýblová,
  - IV. hospodářský: Marie Havelková.
- Předseda Hospodářské rady: Ing. Václav Havel.  
Revisoři: Antonín Vosátka, Karel Riedl, Ing. Marie Sedláčková.  
Předseda čestné rady: JUDr. M. C. Vejborný.

Po provedených volbách konstatoval br. Dr. Charvát, že sloučení českého Junáctva je provedeno a obrátiv se k nově zvolenému veliteli, oslovil ho takto:

„Bratře veliteli! Dovol, abych Ti směl první blahopřátí k volbě. Louče se s funkcí starosty Svazu přeji Tobě, bratru náčelníkovi, sestře náčelní a všem ostatním členům nového Náčelnictva, aby se vám práce dařila. Ujišťuji vás všechny za svou osobu, ale jak věřím i jménem všech zde přítomných, naprostou loyaltitou. Tak, jako jsme kdysi stáli za Svojsíkem a Janem Novákem, budeme státi i za vámi. Děkuji všem, kdo mi pomáhali v minulých letech vésti Svaz. Děkuji bratřím a sestrám z ostatních organizací, že mi byli nápomocni ve sjednocovací akci, že prokázali tolik dobré vůle a tolik obětavosti. Skauting mi přinesl nejkrásnější léta mládí a dal mi do života tolik, že se mu nikdy nezpronevřím.

Bratře veliteli, sestry a bratři, veďte své Junáky a skautky dobře! Bratři náčelníci Svojsík a Novák se na vás dívají.“



Na předsednické místo zasedá nově zvolený velitel JUNÁKA,

**br. pplk. gšt. Václav V í č e k,**

a pozdravuje Junácký sněm takto:

Sloučením veškerého českého Junáctva jste dokázali své pochopení pro naši národní nutnost a semkli jste se všichni v jeden pevný šik. Vedla nás k tomu v první řadě touha prospěti národu a proto dovolte, abych na počátku svého projevu vybočil z mezí naší činnosti vnitřní a tlumočil naši oddanost představitelům národa a státu.

\*

*Pan  
Dr. Emil H á c h a,  
prezident republiky Česko-Slovenské,  
P r a h a - H r a d.*

*Praha, 22. leden 1939.*

*Pane presidente!*

*Junácký sněm, na němž se sešli všichni čeští skauti, aby založili společně ústředí „JUNÁK“, dovoluje si Vám zaslati uctivý projev oddanosti.*

*Jsme si vědomi svých povinností ke státu a národu a řídíce se junáckým heslem „Buď připraven“, rádi a rychle jsme poslechli výzvy vlády a spojili se k usilovné práci na prospěch mladých pokolení našeho národa.*

Nastupující cestu k mohutnému rozvoji junácké výchovy, ujišťujeme Vás, pane presidente, svou pevnou vůlí vykonat to nejlepší, co je v našich silách a vyprošujeme si pro své snažení Váš vzácný zájem.

Pplk. gšt. Vl. Vlček,  
velitel.

Boh. Řehák,  
náčelník.

Vlasta Koseová,  
náčelní.

\*

Pan  
Rudolf B e r a n,  
ministerský předseda,  
P r a h a XII.,  
Benešovská č. 1926.

Praha, 22. leden 1939.

Slovutný pane ministerský předsedo!

Junácký sněm, na němž čeští skauti všech složek založili společné jednotné ústředí JUNÁK, dovoluje si Vám zaslati uctivý projev oddanosti. Poslechli jsme rádi Vaší výzvy k sjednocení, neboť jsme přesvědčeni, že tlumočil Jste přání národa a potřebu státu. Věrní svému heslu „Bud' připraven“ učinili jsme tak ihned a do důsledků. Bylo nám v tom podporou porozumění směrodatných kruhů a vyslovujeme poděkování vládě, že vysláním svého zástupce projevila o naši práci zájem.

Slibujeme Vám, pane ministerský předsedo, i celé vládě, že v tisících junáckých činovníků a v desetitisících junácké mládeže najdete oddané spolupracovníky, kteří se vynasnaží národní práci na svém úseku vykonati co nejlépe.

S projevem hluboké úcty oddaní

Pplk. gšt. Vl. Vlček,  
velitel.

Boh. Řehák,  
náčelník.

Vlasta Koseová,  
náčelní.

\*

Jeho Eminence nejdůstojnější pan kardinál  
Dr. Karel K a š p a r,  
arcibiskup pražský, primas český,  
P r a h a.

Praha, 22. ledna 1939.

Vaše Eminence,

Junácký sněm, na němž se sešli všichni čeští skauti, aby založili společné ústředí JUNÁK, dovoluje si Vám zaslati uctivý projev oddanosti.

V souhlase s prohlášením pana ministerského předsedy chceme vychovávat svou mládež v duchu křesťanské mravnosti a statečné obětavosti. Sešli jsme se k spolupráci ze všech vrstev a ze všech stran, poněvadž jsme byli vedeni upřímnou vůlí vzájemně si porozuměti a měli především na mysli úkol: vychovati národu a státu co nejlepší občany. Znajíce Vaši upřímnou starost a zájem o výchovné problémy naší mládeže, vyprošujeme si Vaši pozornost a přízeň pro svoji činnost.

S projevem hluboké úcty oddaní

Pplk. gšt. Vl. Vlček,  
velitel.

Boh. Řehák,  
náčelník.

Vlasta Koseová,  
náčelní.

\*

Slovutný pan  
arm. generál Jan S y r o v ý,  
ministr národní obrany,  
P r a h a XIX.,  
Ministerstvo nár. obrany.

Praha, 22. leden 1939.

Slovutný pane ministře!

Junácký sněm, na němž se sešli všichni čeští skauti, aby založili společné jednotné ústředí „JUNÁK“, vzpomněl dnes vděčně všeho, co armáda vykonala v minulých těžkých dnech pro náš národ a stát. V hlu-

boké úctě sklonili se čeští Junáci ve vzpomínce na strážce hranic, kteří položili život za naši bezpečnost.

Jsme hrdi na to, že naši skauti směli v těch těžkých dnech spolupracovati s armádou a vynasnažíme se, abychom Junáky i pro budoucnost vychovávali v duchu statečné obětavosti a pohotovosti.

*S projevem hluboké úcty oddaní*

*Pplk. gšt. Vl. Vlček,  
velitel.*

*Boh. Řehák,  
náčelník.*

*Vlasta Koseová,  
náčelní.*

\*

Všechny tyto projevy byly přijaty s nadšením, pozdrav armádě a vzpomínku na padlé strážce našich hranic vyslechli přítomní za naprostého ticha a stojíce.

Kromě projevů shora uvedených byly zaslány bratrské pozdravy skautům na Slovensku a Karpatské Ukrajině.

Na pozdravné přípisy dostalo velitelství JUNÁKA tyto odpovědi:

\*

*Kancelář  
presidenta republiky.  
Čís.: H 45/39.*

*V Praze dne 27. ledna 1939.*

*Předsednictvu*

*Ústředí českého junáctví „JUNÁK“*

*v P r a z e.*

*Kancelář presidenta republiky odevzdala panu presidentovi pozdravný projev, který jste mu zaslali z Junáckého sněmu jako ustavujícího shromáždění společného ústředí českého junáctví.*

*Pan president byl potěšen Vaší vzpomínkou a uložil nám, abychom Vám za Váš projev tlumočili jeho srdečné poděkování.*

*Za kancelář presidenta republiky:*

\*

*Předseda vlády.  
B/B-Kn.*

*P. T.*

*„JUNÁK“, ústředí českého junáctví,*

*P r a h a I I.*

*Milí junáci a přátelé,*

*Junáckým sněmem, jeho výsledkem a svým dopisem ze dne 22. ledna t. r. připravili jste mi opravdu radostnou chvíli. S ukázněností a nadšením projevili jste porozumění pro hloubku i obsah Vašeho krásného hesla „Bud' připraven“ a stojíte zde nyní skutečně v jednotném šiku připraveni k obětem, pomoci, práci a úspěchům. Zdravé zásady junáctví musí se státi majetkem nejširších vrstev a je jedním z předních Vašich úkolů, abyste v desetitisících svých činovníků a mládeže byli jejich propagátory, učitelé a co je hlavního — i prováděči.*

*Bud'te, milí junáci, ujištění mým upřímným zájmem pro Vaši činnost, práci a vývoj, který vždy rád a ochotně budu podporovati, pokud budete věrni svému hnutí, jeho vysokým hodnotám a jeho ušlechtilým zásadám.*

*S přátelským pozdravem*

*Váš*

*Rudolf Beran, v. r.*

\*

Knížecí arcibiskupský sekretariát  
v Praze IV.-56.

V Praze, dne 28. ledna 1939.

P. T.  
J U N Á K,  
ústředí českého junáctví,

P r a h a I I.,  
Vodičkova 6.

Jeho Eminence, nejdůstojnější pan kardinál děkuje za milý projev z Junáckého sněmu, zvláště pak za ujištění, že mládež bude vychovávána v duchu křesťanské mravnosti a statečné obětavosti. Takto vychovaná mládež bude zárukou lepší budoucnosti naší drahé vlasti.

Proto Jeho Eminence z té duše Junákům žehná.

S projevem úcty

sekretář:  
Bouchal.

\*

Ministr národní obrany.

Praha, 25. leden 1939.

J U N Á K, ústředí českého junáctví,

P r a h a.

Děkuji Vám co nejsrdečněji za vzpomínku a za projev sympatií česko-slovenské armádě, zasláný z Vašeho junáckého sněmu.

Dovedu plně oceniti pohotovost a obětavost našich skautů a přeji si i já upřímně, aby Vaše spolupráce s armádou vyvíjela se tak příznivě, jako doposud.

Přeji Vám do Vaší práce mnoho zdaru.

Gen. Syrový.

V dalším pokračoval pak br. velitel takto:

Dříve než přejdu k normálnímu pořadu, pokládám za svoji povinnost připomenouti vám zásluhy toho, jenž dal svou iniciativou podnět k tomu, že došlo k dnešnímu, v dějinách junáctví tak památnému dni. Je to br. prof. Dr. Charvát, který jako starosta Svazu skautů dal svými promyšlenými návrhy podnět ke všem jednáním a věnoval slučovací akci více času, než kolik měl jako lékař k dispozici. Uvědomíme-li si jeho zásluhy z předcházejících období činnosti, musíme konstatovati, že bude nové organizaci velmi chyběti a lituji, že naprostý nedostatek volného času mu nedovoluje, aby se v dohledné době účastnil naší společné práce.

Nepřejeme si však, aby nám chyběl a proto u vědomí jím vykonané práce navrhuji, aby tento Junácký sněm propůjčil

**bratru prof. Dr. Josefu Charvátovi**  
**hodnost**  
**čestného velitele J U N Á K A.**

Přítomní povstávají a dlouhotrvajícím potleskem dávají najevo, že br. velitel mluvil opravdu za všechny.

Radostným závěrem z prvního Junáckého sněmu je, že v celonárodní snaze po zjednodušení poměrů a po pevném semknutí jdou mladí a k tomu ti nejmladší v čele. Sloučení je přirozeně dílem dospělých, vedoucích, kteří se dobrovolně a s nadšením hlásí k vychovatelské práci a tím je také dán základní směr výchovy JUNÁKA.

Vůli zde projevenou jsme ukázali, jaký cíl chceme a také budeme nekompromisně sledovat. Chceme vychovat naši mládež ve vědomí neochvějné příslušnosti k svému národnímu a státnímu celku. Chceme, aby společenství naší junácké mládeže a nás všech, ať vedoucích či přátel a příznivců hnutí, bylo věrným obrazem toho, jak chceme vidět celý národ.



Čestný velitel JUNÁKA  
univ. prof. dr.  
Josef Charvát

Chceme být pevně semknutým šikem české mládeže, jejímž jednotícím poutem, vše ostatní ovládajícím je trojjediný pojem *stát, národ, vlast*.

V tomto svém společenství, respektujícíce druh druhu a zvláště majíce v úctě jeho náboženské přesvědčení, chceme podle vzoru naší armády a podle slov její přísahy: „*druh druhu milovati, k sobě věrně státi a v nebezpečí se neopouštěti*.“ U vědomí, že bez mravní a náboženské složky si nelze představit výchovu mládeže, budeme obě zdůrazňovat ve své činnosti.

Tím chceme dokumentovat své přesvědčení, že naše splynutí dalo základ hnutí, jež není výsledkem doby. Věříme, že bude věčné tak, jako věříme v ničím neohraničitelnou životnost našeho jednotícího pouta státu, národa a vlasti.

Svou volbou jste uvedli v čelo činnosti vedoucí činitele JUNÁKA. Neděkuji ani sám, ani jménem ostatních zvolených. Není vhodná doba a u nás ani místo pro planou kurtoasii. Důvěra, projevená volbou, znamená pro nás povinnost, povinnost a úkoly. Jsme si toho plně vědomi a jsme pevně odhodláni dostáti první a splnit druhé.

Osoba velitelova je společná oběma kmenům: junáckému i dívčímu. Tím je dán důkaz a rozhodnutí obou kmenů jít společně, za stejnými ideami a cílem, byť i z části odchýlnými cestami. V duchu tohoto rozhodnutí přijímám jako svou první povinnost *být strážcem společných, jednotících ideí a společné kázně, za své úkoly pak přijímám vše, co spojuje, jednotí a co dodává celku životnosti*.



Velitel JUNÁKA  
pplk. gšt. Václav Vlček

Bratr náčelník a sestra náčelní vám sami objasní, v čem vidí své základní úkoly pro odborné vedení výchovy a výcviku podřízených kmenů.

Pokud jde o ustanovení vedoucích a vyšších činníků podle nového jmenovacího systému, upozorňuji, že bude třeba času k provedení všech formalit. Potřebná doba nesmí však znamenat přestávku v činnosti, která musí nerušeně pokračovat. Proto žádám všechny, aby setrvali na svých místech a pokračovali v práci, dokud nebudou vydány jmenovací dekrety, což bude také spojeno, jak je vám známo, s některými organizačními změnami.

Jmenovacím dekretem dostává se jmenovanému podle nového systému velkých práv a v rámci činnosti JUNÁKA i velké moci. Vynasnažíme se junáckými řády co nejdokonaleji vymezit rozsah působnosti jednotlivých velitelských stupňů, avšak jako vždy, slova by mohla zůstat jen slovy. Proto dříve, než začnete uvažovat o svých velitelských právech, uvažujte daleko podrobněji o svých povinnostech a odpovědnosti k mládeži i k činníkům nadřízeným, kteří přejímají tuto odpovědnost za celek vůči národu a státu.

Vědomí povinnosti a odpovědnosti určí, jakým způsobem využít pravomoci, jež nesmí být ani zneužita ani nevyužita, to jest bude dodávat vedoucímu patřičného sebeukáznění. Slova *povinnost*, *odpovědnost*, *kázeň* budou heslem všech vedoucích a všech dalších činníků JUNÁKA a k těmto cíli se především ponese i výchova našich dítek a Junáků.



Žádal jsem, abyste po přechodnou dobu nepřerušovali činnost, nýbrž pokračovali dále, protože splnutí a reorganisace činnosti není žádnou revolucí, žádným převratem. Nechceme bourat, nechceme stavět znova, nýbrž pokračovat, zdokonalovat a hlavně doplňovat podle potřeb tak, jak je doba a nové národní úkoly přináší. *Tím jasně prohlašuji, že duch zesnulého zakladatele a prvního náčelníka bude prolínat naší činností a že jeho ideje nám zůstanou nedotknutelnými.* Při vzpomínkách na bratra náčelníka vybaví se vám všem, kteří jste jej znali, i vzpomínka na jeho zápisník. Poznámával si tam nejen drobné denní starosti Svazu, nýbrž především a zvláště pečlivě nové poznatky a náměty na zdokonalení a doplnění činnosti. Zůstaly ještě prázdné, nepopsané stránky. Osud mu nedopřál, aby je doplnil, jest na nás, abychom pokračovali, a doba chce, abychom v mnohém popsali tyto stránky rychle. Znovu však opakují: *Budeme je popisovat v duchu bratra náčelníka a pakli jsem hned na počátku vyzvednul povinnost, odpovědnost a kázeň a připojuji-li k tomu jako další výchovu individua ke kolektivu a nutnost rozvinutí všech bran- ných vlastností, připomínám, že se považuji za kvalifikovaného prohlásit, že vše toto se v nejmenším neodchyluje od úmyslů zesnulého.*

Z velkých otázek, které působí rozruch i mimo junácké kruhy, je pro nás důležitá snaha po splnutí veškeré tělesné výchovy. V této snaze nechceme zůstat stranou tak, jak jsme daleci úmyslu vzdalovat se nebo popírat příslušnost k svému národnímu celku. Budeme však trvat na stanovisku, že činnost JUNÁKA není omezena na pouhou tělesnou výchovu, nýbrž, že je výchovou všestrannou a tudíž, že junácká výchova je velkým přínosem, jenž má býti převzat a rozšířen, místo, aby nějakým sloučením byla tato výchova omezena. Jsme přesvědčeni, že řešení je možné jen jediné, totiž, aby státem pověřené autority převzaly řízení veškeré tělesné výchovy, aby při tomto řízení přihlížely jediné k národním potřebám a odstupňovali ji podle věku i zájmů. V rámci tohoto velkého celku je pak JUNÁK s to, splnit nekompromisně své poslání.

Tolik považují za nutné uvést na počátku nové činnosti. Teprve nyní po Junáckém sněmu se rozběhnou kola nového aparátu a v rámci daných možností se vynasnažíme, aby bylo co nejdříve precisováno to, co jsem uvedl jen povšechně.

A nyní ke konci slyšte první rozkaz velitele:  
Do práce a buďte připraveni!

Ústřední duchovní vůdce JUNÁKA

**Dr. T r o c h t a,**

promluvil o mravním poslání skautingu:

Na začátku svého projevu vyřizují vám upřímný a vřelý pozdrav J. Em. nejdůst. pána kardinála, který lituje velmi, že se nemůže tohoto ustavujícího sněmu JUNÁKA zúčastnit, poněvadž povinnosti jeho vysokého úřadu ho dnes odvádějí jinam (svěcení základního kamene pro nový kostel v Košířích). Nejdůstojnější pán kardinál mne však pověřil, abych ho na sněmu zastupoval, sjezd jeho jménem pozdravil a přál jeho práci hojnost zdaru a požehnání. Ujišťuje vás všechny, že při jiné příležitosti neopomene mezi nás osobně zavítati. Tomu rádi všichni věříme, neboť víme, jak J. Eminenci na dobré výchově mládeže záleží, a víme také, jak rád přispěchá všude tam, kde se jedná o vrcholné zájmy církve a národa.

\* \* \*

A má-li se zde dnes rozhodovati také o tom, jakým směrem a v jakém duchu se bude vyvíjeti duchovní i mravní formace našich nejmladších, tu se jedná určitě o věc veledůležitou a dalekosáhlou. Nejen to, ale půjde-li vše tak v dobré vůli a dobré shodě, jak slibné začátky naznačují, jedná se o věc vpravdě velikou. Dnešní sněmování mládeže je fakticky počátkem onoho velkého sjednocení páže, vůle, ducha a srdce všech mla-

dých v našem národě, jakého jsme ještě neviděli. Není třeba, aby národ žil v blahobytu a na vrcholku slávy, má-li klásti základy k hodnotám nejvyšším a nejposvátnějším. Dějiny všech věků učí nás docela jinak, učí nás, že opravdové občanské ctnosti tříbí se v utrpení a páže v boji mohutní. To si musíme dnes všichni mladí i staří uvědomiti, že za dnešního stavu věcí u nás a kolem nás zůstává nám jen jediná cesta společně kázně a ta cesta je velká i bolestná. Ale věci velké vyžadují velkých obětí a velkých sebezapření. Velkými oběťmi mohou být vykoupeny a posvěceny, nedostatkem obětí, jednoty a sebedisciplíny mohou být v samých začátcích ochromeny a předurčeny k záhubě. Myslím, že toto se nestane, že se to nesmí stát, že není nikoho mezi námi, kdo by se těchto obětí bál a kdo by před nimi v tak odpovědné hodině utíkal. To by znamenalo tolik, jako podezřívát někoho, že svůj národ nechce milovat. Nikdy nepoznal náš národ tak hoře, co je to hrůza opuštěnosti a zrada falešně předstírané lásky. Ve chvílích úzkosti nedočkavě se ohlížel na všechny strany a zraněn a zrazen klesl se zlomeným srdcem, aby si vypil hořkost svého kalicha až do dna. Nebyli jsme žádné bolesti ušetřeni. Je dobře, když to víme, když na to nezapomínáme, je dobře, když to připomeneme svým dětem. Nikoliv snad hnáni zlobou a pomstychtivostí, ne, po těchto cestách nás nesmí vésti genius národa, ale proto, abychom netrpěli nadarmo. V řádu nadpřirozeném netrpí nadarmo ani jednotlivci ani národy. Každá oběť ve světle víry hledá ztotožnění s vůlí Boží. A skuteční-li se toto, jsou ve hře již docela jiné principy a uplatňují se příčinnosti, jimž rozumí toliko prozřetelnost Boží. Dějinné kolo osudů národů bude se otáčeti neúprosně dále a Ten, jenž viděl oběti snášené s vírou, učiní také, aby ti, kteří byli na nejnižším pólu, našli opět místo na slunci. Není hanbou být v potupě. Je hanbou této potupě vnitřně podlehnout. Jsou neštěstí, jež drtí a ničí na věky a jsou neštěstí, jež probouzejí k životu. Nechceme býti údělem toho prvního, nuže, zůstává naší devisou: život a probuzení! Ve chvílích těžkého ponížení a zprznění národní hrdosti a cti chápeme všichni, že je nutno něco dělat. Není to pouze pud sebezachování, který se taktó projevuje. Je to i psychologická nutnost, neb národ nemůže žiti dlouho ve svém smutku, a hledaje marně útěchu a záchranu jinde, snaží se ji odkryti v úsměvu svých dětí. Ti kdyby pevní byli, ti kdyby se života nebáli, kdyby nám z nich vyrostli jedinci z ocele, charakterové ucelení, mužové schopní oběti rozumu, citu i krve pro nenahraditelné duchovní statky zkoušeného národa. V jejich nadějném úsměvu viděli bychom náhradu za své ztracené štěstí a lepší dny, jichž nám nebylo dopřáno spatřiti. Proto zde jsme, proto hledáme jednotu a proto se snažíme dáti naší mládeži to, co z ní má vytvořiti rytíře vůle, srdce a ducha.

Myslím, že nikdo na světě nemůže viděti v této snaze něco zlého a podezřelého. Nejsme první, kteří procitnuvše z opojení přechodných hesel, seznáváme, že jediné zdroje síly národa jsou v jeho vlastním duchu. Nejsme první, kteří se přesvědčují, že nutno všechno nejlepší v národní tradici znova najít, vynést a zužitkovat. A nejsme ani první, kteří volají po jednotě. Národy mnohem větší a silnější daly nám v tom důsledný příklad a provedly si svou věc svým způsobem. Nuže, proč bychom my v době nezkratné vlády principu národního sebeurčení nenalezli svou vlastní cestu, tu cestu, pro niž nás sama prozřetelnost Boží stvořila. Stojí zde ta naše dálnice již přes tisíc let, ale častokrát jsme vrávorali kolem příkopů a jen zřídka jsme po ní dovedli jít v sevřených šicích. Nesmíme se spokojit s myšlenkou, že toto je našim osudovým údělem, že národ musí býti věčně rozdvojen, rozdělen, rozvaděn pro ideologie a hesla. Není žádného fatalismu ani v životě jednotlivců ani v životě národů. O prospěchu národa rozhoduje především jeho vlastní vůle a odhodlanost k zlepšování a pokroku. I národy lze vychovat a převychovat, a my jsme rádi, že nejsme ještě na vrcholu své národní dokonalosti a že můžeme dnes začínati lépe a znova. Proto se obracíme k mládeži a chceme jí ukázati tu nejlepší cestu a poprosit ji a zapřísáhnout, aby po ni šla. Máme před sebou svůj vznešený národní cíl. V dýmu současných bouří nevidíme ho

sice jasně, ale v těžkých dnech neurčitostí nám pomůže víra. Víra nám říká, že Bůh stvořil i náš národ, že to byl On, který určoval jeho úkoly v dějinném koncertu, On ten národ položil do země, v níž se nachází, On mu přidělil půdu, která ho musí uživit. On přes tisíciletí nad tím národem bděl a On mu dal svaté přimlunce a strážce. Nebojme se tedy, že by dějinná úloha našeho národa již pominula. Připravujme raději naše mladé lidi pro život tak, aby byli schopni hodinu uhádnout a národ dobře a správně vést. Mládí touží po nadšení, boji a vzruchu. Národy, jež jsou na cestě k rozmachu a vidí před sebou jasně vítězství a úspěchy, jak budou následovat, dovedou strhnouti snadno svůj dorost k vypětí posledních sil a k nadšení. To není však moc těžké, to je přirozené. Podnítit mládež k nadšení a sebevědomé práci pro národ v době, kdy nelze očekávat brzkých očividných úspěchů, je mnohem těžší a třeba k tomu vyšších pohnutek. V prohlášení vládní strany bylo řečeno, že chce, aby výchova mládeže se dala v duchu křesťanském a v tradici svatováclavské. Chápu, že je ještě dnes těžko mluvit o těchto věcech a chci mít tolik ohledu pro přesvědčení jednotlivců, a nechci program šířeji rozvádět, ani o něm někoho přesvědčovat. Tolik však myslím mi bude dovoleno, abych tvrdil, že tu sílu k vytrvalosti a boji v dobách nejtěžších nalezne naše mládež právě v duchu křesťanském a v ideích svatováclavských. Musíme si těch věcí víc všimnout a musíme je poctivěji a hlouběji pronikat. Nesmíme se bát ani určité revise našeho vnitřního přesvědčení. Neexistuje pro nás již nic nedotknutelného, poněvadž jsme se přesvědčili, že věci zdánlivě nedotknutelné mohou býti zřejmě škodlivé. Svatým a nedotknutelným zůstává pro nás jen to, co je mravně dobré a národu prospěšné. Voláme-li po jednotě národa a jednotném vedení mládeže, tu si uvědomujeme, že opravdová plodná jednota se neuskuteční, nebude-li uskutečněna jednota vnitřní. Organizační a technické sjednocení provede se celkem snadno. K tomu postačí snad tlak poměrů a vůle vedoucích. To by však pro vnitřní hodnoty sjednoceného národa nic neznamenalo. Není-li tedy možno při potřebném respektu k vnitřnímu přesvědčení jedinců v demokratickém státě dosíci jednotnosti v názorech, bude snad a musí být možno odstraniti to, co nás dělilo a oslabovalo. Jsmeť přece národem s tisíciletou křesťanskou tradicí a všichni více méně jsme odchováni na stejných duchovně mravních principech a zásadách. Je možno, aby se nedohodl tak malý národ jako jsme my, když se dovedly dohodnout národy mnohem větší a méně ohrožené? Ani se nemůžeme smířiti s myšlenkou, že náš národ bude věčně dějinnou obětí oněch zlých výkyvů, jež jsme si zvykli nazývati akcí a reakcí. Nechceme a nepřejeme si, aby toto údobí bylo nazýváno reakcí, jelikož nechceme dávat podnět novým omylům v dějinách svého národa. Jde o to, vytvořiti šťastnou syntésu všeho dobrého, co bylo v národě během těch tisíc let. Doba knížecí, královská, husitská, doba poroby i doba republiky měla svá aktiva a měla svá pasiva. To dobré chceme sebrat a zhodnotit, to co bylo zlé, zhoubné a podvratné, s tím nechceme již nikdy víc ničeho mít. To bude asi základna, na níž možno se sejiti při tvoření hodnotného a soustavného národního díla a při respektování vnitřní svobody. Té svobodě rozumíme tak, že veškeré sjednocovací snahy, veškerá jednání, cvičení, osvětová činnost atd. bude se dít tak, aby náboženského přesvědčení jednotlivců neurážela a aby nepřekážela jednotlivcům v plnění jejich náboženských povinností. Ba naopak, dlužno pěstovati vzájemný respekt a vzájemnou úctu, neboť jedině takto vytvoříme nutné předpoklady pro bratrské soužití. To, co je hodnotné, duševně silné, poctivě objektivní a mravně čisté, uplatní se samo a nesmíme se ani pravdě ani dobru bránit. V každém případě však nesmíme opakovati staré chyby, chceme-li zakládati nový život. Dějiny valí se přes naše hlavy příliš překotným tempem, nesmíme mařiti čas. Při malých možnostech, které nám zbývají, a nesčetných komplikacích a těžkostech v nás a kolem nás třeba odstraňovati rychle každou překážku, nezastavovati se příliš u věcí bezvýznamných či méně významných, jednati rychle, cílevědomě a moudře. Bylo by jen na škodu věci ztráceti

čas ohlížením se na hořící Sodomu, máme-li jen drobet naděje, že dobrým spěchem za dobrými věcmi dosáhneme bezpečnějších krajů.

Tyto myšlenky nebyly ani tolik pro mladé, jako spíše pro staré. Nutno v nich však naše mladé generace vychovávat. Nedáme-li národnímu sjednocení do vínku tyto zásady, obávám se, že by se mohly vloupati do veškeré této práce zárodky nových zel a pak postačí několik let, aby příští doba znehodnocovala a opovrhovala tím, oč my dnes s takovou opravdovostí usilujeme. Proto měli bychom si v této slavnostní chvíli slíbiti svatosvatě:

1. že nejsvětějším příkazem nové republiky bude vymýtit jakýkoli ideologický boj, který by rozvracel národ a stavěl psychologické přehradu mezi naši mládež. To, co nás vždycky ničilo, musí býti odstraněno radikálním řezem a kdo by chtěl pěstovati takový sport i nadále, nutno jej postaviti na pranýř vlastizrádců. Svornost a vzájemný respekt neznamená ovšem ani netečnost ani lhostejnost v nábožensko-mravním životě. Přejme jednomu každému plnost náboženského života, neboť v něm spočívají zdroje radosti, idealismu, nadšení a oběti, kterých dnes nedovedeme ještě ani doceniti a které nám nemůže nikdo jiný dát. Ovšem, pro svornost musíme na mnohé zapomenout a mnohé si odpustit. My sice mluvíme všichni o jednotě, ale srdcem svým dlíme u svých starých názorů a zvyků, u svých organizačních zvyklostí a zálib jako Izraelští se vraceli tužbou k hrncům masa a cibulí v Egyptě, když jim bylo jíti tvrdou pouští. Není to rozumné ani správné, neboť situace zatím nepoukazuje na to, že by se egyptské časy vrátily. Je nutno podstoupit křížovou cestu pouští.

2. Naši Junáci se musí vzájemně *m i l o v a t*. Jen opravdová láska dovede nám osladit to, co je opravdu hořké. Za hranice bychom se marně dívali, nikdo nám nepomůže, nikdo s námi tak vnitřně cítit nebude, nikdo našich vnitřních obětí nedocení. Pochlebování nechceme, byli jsme jím již dosti uráženi. Máme také právo na určitou dávku národní hrdosti a cti a nenecháme si ničeho předstírat. Největší útěchou a radostí pro každého syna a pro každou dceru národa českého musí být a bohdá bude možnost, popatřiti vždycky a kdekoliv upřímně v tvář svého spoluobčana s opravdovou důvěrou a nadějí, že bude pochopen. My jsme se sami sobě v národě příliš odcizili, hledajíce náhradu za ony hodnoty, jež podle přirozeného zákona vyrůstají v lůně národa ve všelijakých ideologiích, které se ukázaly být v rozhodných chvílích nedostatečnými a neupřímnými. Nevzdáváme se mezinárodní spolupráce, nechceme se ani uzavíratí všemu dobrému, v čem nám jiní národové mohou býti vzorem. Jsme křesťané a učení Kristovo je určeno k tomu, aby vytvořilo ono universální bratrství, jež má býti podkladem mezinárodní spravedlnosti. Ale učení Kristovo neruší v ničem přirozeného zákona a citu, ba naopak, posvěcuje lásku k vlasti a národu tak, že nad ní dovedeme nejen plakat jako nad Jerusalemem, nýbrž i podstoupiti pro ni Kalvarii a smrt.

3. A to je onen duch *sebeobětování*, kterému musíme naši mládež rozhodně vychovat. Vysoký pojem o povinnosti, radost z dobře vykonané práce, a to i z té práce, která nám příliš nevynáší, ale která je poctivá a dobrá, protože slouží bližnímu. Hle, cítíte, jak se vám hrud' rozšiřuje, jak vaše zraky znovu planou, vidíte-li již v duchu šiky této nové junácké mládeže, která má hlubokou úctu k občanským ctnostem, nenávidí nepoctivost, nespravedlnost, odsuzuje ulejšáctví, protekcionářství, duchovní plýtkost, neplní se vaše nitro novou nadějí, cítíte-li, že v této mládeži je láska k vlasti a obětování se pro ni je jí nejvyšším statkem po lásce k Bohu a že oběť pro ni považuje za věc prestiže a cti? Nuže, připravte jí k tomu všecky předpoklady a podporujte ji všemožně, když se chce pro tyto vznešené cíle připraviti poctivým bojem, který se odehrává v nitru, a od jehož vítězství závisí stavba charakteru.

4. A ještě jedné věci potřebujeme se naučiti nutně. Nám nestačí jen svornost, my potřebujeme discipliny. To je již všeobecně známo, že český člověk dovede být podnikavý a houževnatý. Český člověk však

je velkým individualistou a kritikem. Je v tom také kus dobra, avšak nutno nalézt rovněž nutné spojovací články, aby byl celý národ z kvádrů. I když snad se nebude jevit česká disciplinovanost navenek tak stroze, jak možno shlédnouti jinde, je zato třeba, aby vycházela z vnitřního přesvědčení a aby byla cílevědomá a důsledná. I v této věci možno mládež vychovat. Jeť přece samozřejmou věcí, že disciplinovanost externí závisí od způsobu, jak dovedeme poroučet své povaze a krotit nebezpečné sklony vnitřní.

Ach, věrte mně, přátelé, náš národ má v sobě ještě mnoho zdrojů skrytých energií a má mnoho dobrých vlastností. Podaří-li se nám odstraniti ty vady, jež tyto dobré vlastnosti často znehodnocují a ničí, vykonáme kus dobré práce. Popatřte jen, jak náš národ početně malý, hospodářsky poškozený, ve svých citech zraněný a v nadějích zklamáný, dovede znova a znova přinášeti velké oběti pro stát a své bratry. Není to důkaz, že je schopen přinášeti oběti až do posledního dechu a že touto obětí vykoupi si pozhánání Boží? Snad někdy je až příliš měkký a nechává se sváděti dobrotou svého srdce a příliš odpouští. Odpouštět je ctností, změkčilost je slabost. I tu chceme nalézt pravou zlatou střední cestu. Bude-li naše dobrá vůle chápána, tu jsme ochotni odpouštěti podle evangelia sedmdesátkrát sedmkrát. Má-li jí býti však zneužito k bití našich bratří v krvi i na dědičné půdě, tu je třeba naučiti naše mladé Junáky býti muži z železa a ocele, muži se srdcem rytířským, vůlí, jež nezná záchvěvů slabých chvil, inteligenci, jež si dovede promyslit svou akci až do detailů a důsledně ji provést, srdcem, jež dovede sice odpustit, ale nedá se obměkčit, hlavou, jež dovede sice padnout, ale nikoli ustoupit.

Nepotřebujeme hledat pro nástup mladého národa ideologií nových a nevyzkoušených. To všecko, co jsme si zde řekli, vyplývá z evangelia a osvědčilo se v tisícileté tradici svatováclavské. Nechceme od sebe odvracet ani pomoci Boží ani přímlyvy našeho svatého patrona vymyšlením teorií, jež zavánějí pohanstvím a ducha hrdinství zaměňují za brutální čin. Chceme, aby nám vyrostl ušlechtilý Junák zcela náš, český, dobrý, inteligentní, vytrvalý a pevný. Jen takovému můžeme svěřiti osudy země koruny svatováclavské, a jen takový nám může býti zárukou, že na jeho práci spočine pozhánání Boží. Víím, že mnozí nesdílejí všech mých názorů, ale to nic nevedá.

Nám stačí, když nám dovolí věřit, že na tom, co se zde děje, má zájem také Bůh a když nám dovolí s pomocí Boží spolupracovati s nimi.

Projev sestry

náčelní Vlast. K o s e o v é

prečetla v jejím zastoupení místonáčelní Marie Januštková:

Sestry, bratři!

Lituji, že nemohu vám poděkovati osobně za krásnou a závažnou službu, kterou jste mne na dnešním ustavujícím sněmu pověřili, ale doufám, že jakmile se uzdravím, že za pomoci vás všech budu se moci svého úkolu ujmouti. — Chtěla bych vám říci úvodem jenom několik slov o dřívějšku.

Právě v tomto měsíci v roce 1915, tedy téměř před čtvrt stoletím byl ustaven dívčí odbor spolku „Junák - Český skaut“. Slyšeli jste a znáte, jakým organizačním i vnitřním změnám podlehla tato původní junácká organizace, jak vznikaly organizace souběžné, aby podporovaly a zdůrazňovaly některou speciální stránku skautské výchovy, a dnes jsme svědky toho, jak se všechny tyto pracovní proudy spojují v jeden celek, aby v jednotě mohly jednak skautskou výchovu prohloubiti, ale také rozšířiti a upevniti na českých základech tak, aby co nejlépe připravila mládež pro život česko-slovenských občanů.

Zatím co vznikaly a zanikaly tak mnohé chlapecké organizace, byl dívčí odbor Junáka a později Svazu, dlouhou řadu let jedinou dívčí skaut-

skou organizací a bylo možno pozorovat, že teprve když nové organizace chlapecké se upevnily, když měly již přesně vybudovaný pracovní plán, vznikaly u nich odbory dívčí.

Je tedy patrné, že vznikaly ne z popudu vnějšího, prestižního, aby dotčená organizace měla též dívčí odbor, ale vesměs z důvodů ryze vnitřních, výchovných. Neboť právě ve výchově skautské, která tak plně odpovídá potřebám duševního i tělesného vývoje mládeže, není možno na-prosto oddělit výchovu chlapců a dívek.

Při své práci cítili jsme všichni, že, má-li skauting vychovat národu vždy připravené udatné, pevné i cílevědomé Junáky, není možno, aby jejich sestry, ženy a matky neprošly toutéž přísnou, ale nesporně dobrou výchovou, neboť — nestatečná žena i z hrdiny může udělat zbabělce — ale žena statečná národ zachraňuje.

Z těchto výchovných důvodů: aby skautská výchova hochů a dívek měla společné základy i cíl — setrvaly jsme vždy záměrně a loyálně ve svých původních organizacích, i když jsme často velmi pevně a horlivě bojovaly o samostatnost, samosprávu a větší práva.

Dnes ustavená nová organizace junácká dává dívčímu kmeni úplnou samostatnost. Tato samostatnost umožňuje nám, abychom mohly pracovat, prohlubovat i rozšiřovat skautskou výchovu dívek podle všech požadavků doby, dívčí mentality i zdraví. Tato samostatnost umožňuje nám však také společnou práci s chlapeckým kmenem na usměrnění společných zásad tak, aby junácká výchova přinesla co největší prospěch jak hochům, tak dívkám.

Abychom na tomto velikém výchovném díle mohly skutečně spolupracovat, musíme si ihned od začátku jasně uvědomiti, jaký význam má skautská práce pro nás. Musíme dále uvážiti, že dosáhnuvše organizační samostatnosti, nabyly jsme nových práv a také nových povinností, neboť od nejmladší rádkyně až po činovnice nejvyšší má každá osobní odpovědnost za úsek přidělené práce. Uvědomíme si úvodem, že po stránce technické je nutno, aby každá skautská pracovnice si předně vychovala nové spolupracovnice. Nyní — více než jindy — nesmí býti žádná skautská vůdkyně přepracována. Právě v dnešní době znovu a znovu jsme viděly, že našemu národu nechybělo dobré vůle pomáhati, ale často vedoucí činitelé neuměli nabízené pomoci využít. Slyšíme na př. často stesky, jak nevyužije se dostatečně dobrovolná pomoc při sociální práci. Pracovník, který nevyužije nabízené spolupráce, způsobuje několikanásobné zlo: nejen okamžitou ztrátu pomoci, ale i odradění a znechucení do budoucna a sám pro sebe přivodí přepracování, které mu zabraňuje vykonávat řádně své povinnosti. Tohoto se nesmí dobrá skautská vůdkyně dopustiti.

Skautská vůdkyně bude vždy loyálně spolupracovat se všemi pro celek, ať v místním středisku neb okrsku neb organizaci, neboť práce pro oddíl nekončí v oddíle, ale musí míti základnu mnohem širší, má-li oddíl zdravě vyrůstat. Konečně je třeba, aby vůdkyně zcela sobecky pamatovala na své sebevzdělání. Nikdo z nás není nikdy dostatečně hotov. Nové děti, noví lidé, nové doby přinášejí jistě nové úkoly. Přílišná obětavost u vůdkyně, která věnuje všechn svůj volný čas jenom práci v oddíle a ne ke svému sebevzdělání, není správnou. Oddíly i střediska nechť v nové organizaci umožní svým vůdkyním a rádkyním finančně i časově, aby mohly se zúčastňovat jak začátečních, tak pokračovacích kursů Lesních škol.

Nezmínila jsme se dosud o novém jménu pro členy dívčího kmene JUNÁKA. Jsem přesvědčena, že život sám nejlépe a nenásilně — bude-li toho potřeba — vytvoří dobré české jméno pro ta děvčata, která projdou junáckou výchovou a která skutečně budou dívkami a ženami junáckými. My, dnešní skautky, hlásíme se otevřeně ke skautské — junácké — myšlence. Neškrtili jsme ničeho z původního skautského programu, naopak vsunuly jsme do nově vybudovaného programu junáckého i ty věci, které byly dříve snad trochu opomíjeny oproti původnímu rozsahu skautingu. Upozorňujeme jenom na náboženskou výchovu, systém malých družin,



Náčelní JUNÁKA  
Vlasta Koseová.

mladých rádců, rádkyň a podrádkyň, které nová organizace JUNÁK ve svém řádu zdůrazňuje. Neboť právě jsme si vážily vždy toho, že skautská výchova děje se v organizaci mládeže a nikoliv v organizaci dospělých, kteří pro mládež pracují.

Víte všichni, že skauti a stejně pak skautky celého světa tvoří rodinu, která nezná překlad jazykových, politických a náboženských. Skautky celého světa jsou si sestrami a právě v těžkých dobách, které jsme prodělávali a dosud proděláváme, se sesterství osvědčilo spontánně a krásně. Ač jsme o nic nežádaly, posílají nám skautky ze všech konců světa projevy účasti a jen ze samotné Anglie dostala jsem jako členka Světového výboru a jako náčelní Svazu Junáků skautů a skautek asi kolem 40 tisíc Kč pro skautky a skauty a jejich rodiny, postižené nedávnými událostmi.

Také mnoho set našich skautek poznalo krásnou sesterskou pohostinnost v cizině. Doufáme, že tyto návštěvy budou dále k oboustrannému prospěchu pokračovati. Můžeme se při tom mnohému naučiti, ale můžeme také skautky jiných zemí seznámiti s naším životem a státem.

Jak jistě všichni víte, světový dívčí skauting má podobně jako chlapecký mezinárodní světovou organizaci, ve které jsou sdruženy asi 2 miliony skautek v 30 zemích. Ty všechny, zvláště dnes, mají o nás zájem. Budete zajisté se mnou souhlasiti, abychom jim poslaly tento pozdrav:

*„Česko-slovenská republika prošla ve svém dvacátém výročí těžkou zkouškou. Naše skautky postavily se bez váhání do služeb státu. Mír byl zachován a my v nových poměrech jsme se semkly úžeji, spojily jsme se v jediný kmen a společně s Junáky v jedinou organizaci. Chceme věrně sloužiti své vlasti, plniti skautský zákon, pěstovati mezinárodní sesterství.*

*Proto posíláme z tohoto ustavujícího sněmu náš srdečný pozdrav a projev vděčnosti!*"

Vážení přítomní, bratři a sestry, jsme si všichni vědomi, že náš skauting a s ním i my, jeho vedoucí, prožíváme dnes historický den. Bylo by proto nejkrásnější tradicí našeho národa, kdyby při tomto velkém kroku k sjednocení a obrození šli ruku v ruce čeští mužové i ženy, čeští Junáci i skautky. Naše dívčí mládež je si plně vědoma svého odpovědného úkolu vůči národu a je připravena svědomitě ho plnit.

Této spolupráci dívčího kmene v JUNÁKU volám **z d a r !**

Za napjaté pozornosti Junáckého sněmu přednáší svůj programový projev bratr

**náčelník prof. Boh. Ř e h á k :**

Vážení hosté, drazí přátelé, sestry a bratři!

Práce, kterou jste mně dnes uložili volbou za náčelníka JUNÁKA, je velká a nejvýš zodpovědná. Děkuji vám za tuto čest a důvěru, již jste mně projevíli. Vynasnažím se ze všech sil, abych nezklamal důvěry vaší, jako jsem za ta dlouhá léta spolupráce nezklamal zvěčnělého bratra náčelníka.

Bylo i jeho přáním, abych jednou převzal tuto povinnost.

Z dnešního našeho jednotného Junáckého sněmu byl by měl velkou radost. Nedožil se této slavnostní chvíle, avšak jistě všichni máme stejný pocit, že je stále mezi námi, že to bude jeho duch a jeho snahy, které nás povedou i nadále a že to bude jeho velká mravní autorita, která navždy zůstane naším nedotknutelným drahým dědictvím.

Projevem hluboké úcty a oddanosti k památce velkého náčelníka, bratra Svojsíka, a čestného náčelníka, bratra Jana Nováka, ujímám se práce, od níž byli odvoláni do nenávratna . . . .

Prožili jsme mnoho hrozných dnů. Nezapomeňme těch našich bratří Junáků, kteří ve čtyřiceti pěti státech celého světa s úzkostí v duši sledovali náš nerovný zápas za dědictví otců a i když jsme podlehli, posílali nám své projevy obdivu nad statečností, s jakou jsme snášeli svoji bolest.

Prosím vás, abyste schválili tento projev světovému Junáckému ústředí:

*Bratři skauti!*

*Česko-Slovensko, o jehož osud chvěli se mnozí z vás, zaceluje svoje rány. Jsme šťastni, že jsme byli povoláni k tomu, abychom junáckou výchovou mládeže pomáhali budovat nový rozkvět našeho národa a státu. K tomuto krásnému úkolu spojili jsme se všechny dosavadní organizace v jediném skautském ústředí „JUNÁK“. Zdravíme vás bratrsky ze společného Junáckého sněmu a děkujeme vám za všechny projevy sympatií, jež jste nám projevíli ve dnech, v nichž jsme, opuštěni, neklesli.*

A nyní dovolte krátký projev programový:

**Pro koho bude naše práce?**

Pro náš lid a jeho republiku!

Naše republika bude nyní potřebovat víc než kdy jindy živé hradby energických, spolehlivých lidí, svému národu naprosto oddaných, připravených k tvrdému životu, práci a obětem, aby se zacelily rány a z bolesti a utrpení se zrodila nová náplň života, nový duch, jímž národ bude žít, růst a budovat!

A tuto novou náplň života přináší naší mládeži výchova junácká. Bude-li všechna naše mládež vychovávána junáctvím, bude vstupovat do života připravena a republika bude mít bezpečnou základnu, na níž může spolehlivě budovat lepší zítřky.



## Co je našim cílem ve výchově hochů?

Od mládí vychovávat zdravého, národně uvědomělého, soběstačného hocha dobrého srdce, statečného a ukázněného, který ví, co je to zodpovědnost a který doroste v energického, obětavého muže, jehož junácká výchova se bude projevovat v celém jeho životě.

Není druhé výchovy, jež by tak záměrně a při tom psychologicky tak vhodně dovedla vyhledávat schopné vedoucí talenty. Tím, že jim světu-  
jeme stále se zvyšující zodpovědnost, dáváme svým hochům prožít ne-  
jenom krásné mládí, nejenom možnost vyniknout, něco dokázat, my jim  
dáváme pocítit i hořkost porážek a neúspěchů, bez nichž nevyroste pravý  
Junák a pravý muž.

Tento typ hochů-Junáků, jasně prokreslený a rázovitě vytepaný sa-  
motným zakladatelem českého junáctví, byl a bude našim cílem ve vý-  
chově jedince. Vychovat takových jedinců svému národu jak jen možno  
nejvíce, je druhou polovinou našeho cíle.

Oč musíme usilovat, abychom tohoto cíle dosáhli? O dostatek dob-  
rých vůdců, o usnadnění jejich práce, o stálý rozvoj a prohlubování ju-  
nácké výchovy, o její jednodušnost a životnost.

### Dostatek dobrých vůdců.

Požadavky, jež my klademe na junáckého vůdce, jsou mnohem větší,  
než požadavky kladené na dobrého cvičitele. Je mnohem snazší 100 chlap-  
ců dobře vycvičit, než 10 jich dobře vychovat.

To je také důvod, proč skauting nerostl tak rychle, jak stoupala  
jeho obliba mezi mládeží, ačkoliv jí ukládal zachovávání mravních zákonů  
a příkazů, jež i dospělého stavějí často na rozcestí boje se sebou samým.

Třebaže tedy junáctví ukládá mládeži povinnosti a nikoliv malé, hlásí  
se mládež hojně do našich řad — dosud však pro ní nebylo dostatek  
dobrých vůdců.

Nebojíme se tohoto zjevu — byl příznakem roztržitého a požívačného  
povrchnosti, v níž většina národa dosud žila.

Podívejte se však na fotografie, jež dostáváme z Itálie, z Německa,  
z Rumunska a z Polska. Známe slabiny Balilly. Avšak objektivně: jaký  
pocit máte, bratři, když se díváte na fotografie osmi tisíc nadšených  
mladých mužů, vůdců oddílů italské mládeže, kteří defilují před repre-  
sentanty svého národa naplněni duchem radostné, činorodé a účelné  
práce pro svoji vlast a její šťastnou budoucnost, o níž vědí, že je v těch  
dětech a kteří s hrdostí cítí, že ty děti národ světil jim, jim že se dostalo  
cti nosit na svých prsou odznak důvěry celého italského národa, odznak,  
nad něž neznají čestnějšího, odznak vůdce italské mládeže!

Chtěli byste se domnívat, drazí přátelé, že my nenajdeme legie  
nadšených mladých mužů, že mezi námi nebude pochopení pro práci  
s mládeží teď, když jsme byli vrženi o tolik roků nazpět, když jsme od-  
kázáni jen sami na sebe, když více než kdy jindy vlast volá, abychom jí  
dali svá srdce a své schopnosti, aby na nich budovala nový život a ra-  
dostnější budoucnost?

My naopak pevně věříme, že se najdou mezi námi nová sta a nové  
tisíce obětavých mužů, kteří budou hrdi na službu českému národu jako  
vůdce českých junáckých oddílů.

Podívejte se jen, jak to dělá Rumunsko, kde ročně projde příprav-  
nými kursy přes 2.000 nových vůdců! My že bychom takto pracovat ne-  
dovedli?

Tajemství úspěchů ovšem není jen v nadšení pro národní práci, je  
stejně důležitá i dobrá **organisační příprava, výchova a výcvik vůdců.**

Abychom i toho dosáhli, potřebujeme nezbytně těchto podmínek:

1. Kádrů stálých, zapracovaných instruktorů pro vůdcovské kursy.
2. Alespoň dvou stálých rezervací pro vůdcovské Lesní školy.
3. Dostatek instruktivních a metodických příruček.



Náčelník JUNÁKA  
prof. Boh. Řehák

Tím je dán náš nejdůležitější program pro tento rok. Podnikli jsme již kroky k jeho vyplnění.

Jednali jsme s p. ministrem školství a národní osvěty prof. Dr. Kaprasem o naší žádosti, aby MŠANO přikázalo některé profesory a učitele, kteří se osvědčili ve skautské práci, a přidělilo je službou v junáckém hnutí, jako tomu je v sousedních státech.

Pan ministr dívá se příznivě na tuto žádost a dal svůj souhlas, neboť uznává důležitost junácké výchovy mládeže pro stát. Musíme ovšem ještě získati souhlas ministerstva financí.

Věříme, že stejně příznivě nám vyjde vstříc i MNO, které dobře ví, jak Junáci vždy plně chápali, co armáda potřebuje od občanů tohoto státu a svoji povinnost vždy plnili. Proto také MNO dovedlo najít jasná slova, když bylo třeba ukázat na význam junácké výchovy pro výchovu brannou a občanskou. Je naší hrdostí, že jsme vždy, při všech jednáních, věrně stáli po boku naší armádě a po jejím boku také zůstaneme.

Příznivé vyřízení těchto našich žádostí mnoho nám pomůže.

Nemůžeme ovšem spoléhat jen na kádr stálých instruktorů, jež bude nutno nejprve připravit a vyškolit ve společném kurse. Proto **rozmnožíme a budeme udržovat síť kursů**, jež obstaráváme sami svými dosavadními činovníky a instruktory.

Další výcvik bude umožněn v Lesních školách.

Tím se dostávám k otázce **stálých rezervací**.

Jednal jsem již o jednom zvlášť vhodném místě a požádali jsme nyní stranu Národní jednoty, aby podporovala tento náš životní požadavek. Strana Národní jednoty uznává jeho důležitost a podnikla již kroky, aby naše žádost v tomto směru byla příznivě vyřízena.

Otázka nových **instruktivních příruček**, odpovídajících změněným poměrům.

Nová úprava práce, jak jsme ji nyní provedli v ústředí, umožňuje nám potřebné příručky sestavit a vydat rychleji, než tomu bylo dříve.

Na některých se již pracuje. Postupně za sebou vyjdou:

**Pokyny pro založení nových oddílů a středisek.** Při tom používám příležitosti a prosím vás, abyste nyní již neprociene začali s registrací na starých blanketech, kde již byly rozeslány. Nové jsou již v tisku.

**Junácký řád**, v němž budou shrnuta základní ustanovení o povinnostech Junáka, vůdce a ostatních činovníků, hlavní zásady junácké výchovy a výcviku, ustanovení organizační podle nového uspořádání a vše ostatní, co s novou úpravou souvisí.

**Příručka tělovýchovy**, v níž bude soustavně rozpracována junácká tělovýchova od prvního stupně Vlčat až po 16leté Junáky. Pro každý stupeň tělesné zdatnosti budou udány limity ve smyslu zákona o branné výchově.

Lékařská komise připravuje **pokyny a předpisy zdravotní**, přizpůsobené novým poměrům a zapojené do výchovy a výcviku. Zdravotnictví bude znovu organizováno na široké vědecké základně tak, aby z našeho hnutí neměli v tomto směru prospěch jen sami členové, ale i věda. Bude zřízena zdravotnická evidence všech členů a bude zřízeno lékařské ústředí, které bude vydávati nutné směrnice ve všech věcech týkajících se zdravotnictví.

Připravována je **příručka pro nové junácké zkoušky**. Místo dosavadních dvou budou nyní tři stupně.

Téměř hotova je nová **příručka pro Vlčata**, po níž se tolik volá.

Také pro **junácké oddíly na venkově** bude vydána zvláštní příručka, jak to poměry na venkově vyžadují.

Tím není počet připravovaných prací vyčerpán, jmenuji jen první řadu.

V důsledku změněných poměrů provedeme i **novou úpravu vůdcovských zkoušek**. Bude jmenováno asi 8 nových zkušebních komisí s jednotným zkušebním řádem.

Poněvadž dobře víme, že vůdce oddílu byl a bude sloupem junácké výchovné práce, vynaložíme na dobrou přípravu vůdců největší úsilí.

Stejně důležitou věcí je usnadnit vůdcům výchovnou práci tím, že s nich, pokud jen to bude možno, sejmeme starosti finanční a hospodářské.

To znamená **zvýšené úsilí při zakládání spolků dospělých lidí**, jako hospodářských středisek všude tam, kde bude i jen jeden oddíl. O tuto činnost se budeme dělit s dívčím kmenem a věnujeme jí tolik práce, kolik tato velmi důležitá věc zasluhuje.

Kromě těchto hlavních, čekají nás ještě úkoly, jež vyplynou ze vzrůstu naší organizace: opatrování stálých tábořišť, hřišť, kluboven, normalisace krojových součástí a součástí výstroje, abych jmenoval některé nejbližší, z nichž ovšem první bude opatřit dostatek vhodných místností pro ústředí. Jednám již o konkrétním řešení.

To, o čem jsem se dosud zmínil, jsou naše vnitřní věci. Před námi však leží i velký **problém jednotné organizace tělovýchovné pod autoritou státní**. K tomuto problému zaujímáme stanovisko jasné a věcné. Souhlasíme a hájíme junáckou výchovu jako základ, který je nejvhodnější pro mládež a nejúčelnější pro stát. Hájíme 4 svérázné složky této budoucí

úpravy jako svébytné metodou i prostředky, jež třeba zachovat: junáctví, tělocvik, sport a Národní služby (motoristi, letci, hasiči, Červený kříž atd.).

Takováto úprava jednotné organizace plně využije dosavadní vykonané práce a zkušeností na poli junáctví, tělocviku i sportu a zachová jejich osvědčené prostředky a metody pracovní.

Dotknul jsem se nejbližšího, budeme však mít práci i jiného rázu.

Spojili jsme se ze 4 proudů a třebaže jsme všichni rostli ze stejného základu, přece jen bude potřeba nějaké doby, abychom se úplně sili v jediné těleso stejnotvaré a prodchnuté stejným duchem.

Bude potřeba, abychom všichni zvykli na zvýšenou ukázněnost, abychom ji nejenom požadovali, ale především sami šli svým hochům dobrým příkladem.

Jsem však přesvědčen ze všeho dosavadního jednání a vzájemného styku, že se s důvěrou můžeme dívat na budoucí vývoj JUNÁKA. Kdo tak upřímně, jako my, si vzájemně vyšli vstříc a vybudovali si nové společné základy pro svoji práci, mají právo cítit radost a uspokojení nad tímto dílem svobodného rozhodnutí a bratrské spolupráce.

My víme, že nás nyní čekají starosti a překážky. My však máme svůj velký cíl a půjdeme za ním vytrvale.

Vzali jsme na sebe, bratři, velkou zodpovědnost. Na naši práci závisí šťastná budoucnost junáctví.

My všichni dnes, v osudové chvíli českého junáctví, máme ukázat, jak dovedeme myslet do předu, jak dovedeme sestavit plán, předvídat překážky, jak si dovedeme rozdělit úkoly, dát k nim přesné rozkazy a jak je dovedeme plnit.

Prosím vás všechny upřímně, bratrsky, o svornou spolupráci! O důvěru a kázeň! O víru ve velké poslání junáctví, jemuž všichni budeme oddané sloužit. Naše junácká stezka je zaměřena k vysoké metě!

Půjdeme po ní s odvahou v duši, s nadšením v srdci a s úsměvem na rtech!

Předseda Hospodářské rady

**br. Ing. Václav Havel**

přednesl svůj referát hospodářský:

Na dnešním Junáckém sněmu sliho se několik větví českého skautingu v mohutný proud, který má desetitisíce české mládeže vésti k lepší budoucnosti.

Tato mohutná organizace nebude však prozatím úměrně silná a mocná v prostředcích hmotných. Víte dobře, že všechny ty nyní sloučené skautské jednotky byly v tomto ohledu odkázány skoro výlučně na svépomoc. Podpora se strany státu a veřejnosti byla zpravidla nedostatečná, nebo vůbec žádná.

Sloučení organizací přivedilo i sloučení majetku, všechny složky daly k dispozici svá aktiva i pasiva. Na štěstí je pasiv jen velmi málo. Tento majetek, který přinesl zejména Svaz skautů, bude základem naší hospodářské práce. Je to základ skromný a jistě i nadále bude svépomoc naší hlavní pomůckou.

Pokládám proto za naši první povinnost, vypracovati široký plán, jak si opatříme potřebné prostředky.

Je však jisto, že bez vydatné podpory státu a veřejnosti nebylo by možno pracovati dále tak, aby junáctví mohlo správně plniti své výchovné poslání, které je jedním z jeho předních cílů.

Majetek jednotek, oddílů a Místních sdružení zůstane samozřejmě i nadále v jejich vlastnictví.

Pro zajištění junácké výchovy v jednotlivých místech pokládáme za naprosto nezbytné zřízení spolků rodičů a příznivců junácké myšlenky. Není možno, aby skautský vůdce staral se o výchovu svěřené mu mládeže a byl ještě při tom zatížen starostmi a povinnostmi hospodářskými.

Tam, kde dosud takového spolku není, je nutno okamžitě přikročit k jeho založení. Pokyny k zakládání těchto spolků vypracuje urychleně organizační odbor.

Jednou z největších příjmových položek skautských ústředí byl dosud registrační příspěvek členstva. Zůstane jim v podstatě i nadále. Prosim vás a navrhuji: zplnomocněte velitelství, aby výši členského příspěvku stanovilo po uvážení okolností, které nastaly při sloučení a vzhledem k úkolům, které nás nyní očekávají. (Návrh přijat.)

Bylo by předčasně, abych již dnes rozvíjel před vámi celý hospodářský plán. Chci vás jen ujistiti, že máme nejlepší vůli a chuť do práce a že jsme si vědomi své odpovědnosti. Příští sněm, na němž budeme moci již podrobně referovati, vám ukáže, jak jsme těmto svým úkolům dostáli.

K slovu se přihlásil ještě br. náčelník Ř e h á k, aby podal Junáckému sněmu tato formální vysvětlení:

Volby činovníků jsou podle zadaných změněných stanov pod podmínkou, že budou tyto stanovy ministerstvem vnitra schváleny.

MNO. projevilo k těmto stanovám určitá přání. Hlavní jeho požadavky jsou tyto:

1. Aby vložen byl do kapitoly o účelu spolku odstavec:

„Poslání spolku je povznášet mravní, duchovní a tělesnou zdatnost české mládeže bez rozdílu v duchu národním, státním a křesťanském a po způsobu junáckém, udržovat tuto zdatnost u osob dospělých na žádoucím stupni a usměrňovat ji k službě národa a vlasti.“

Politická činnost je vyloučena.

2. Do kapitoly o prostředcích spolku:

„Provádění mravní, naukové a tělesné výchovy, především výchovy branné, a výchovy k práci.“

3. Požadavek:

„V jednotlivých složkách spolku (kromě Junáckého sněmu) rozhoduje v mezích platných řádů, předpisů a nařízení a při osobní odpovědnosti ten, kdo byl složce postaven v čelo. O usnesení sboru svých podřízených svolal-li je k poradě, rozhoduje nezávisle podle svého uvážení.“

4. Požadavek:

„JUNÁK je veden a spravován podle zásad nadřízenosti a podřízenosti při vymezené pravomoci a za osobní odpovědnosti podřízeného k nadřízenému, při čemž nejvyšší složkou spolku je Junácký sněm.“

5. Zdravotnická rada:

„Zdravotnická rada je poradním a výkonným činitelem velitele JUNÁKA ve věcech zdravotnické péče v mezích činnosti spolku a se zvláštním zřetelem k tělesnému vývoji mládeže. V čele zdravotnické rady stojí její předseda, kterého volí Junácký sněm. Další členy rady jmenuje velitelství JUNÁKA.“

Ministerstvo vnitra dosud stanovy neschválilo proto, poněvadž se ještě nemohlo pro krátkost času dohodnouti s MNO. a s námi o žádaných změnách.

Za tím účelem podávám návrh, aby Junácký sněm zmocnil velitelství, aby upravilo stanovy podle připomínek ministerstva vnitra a podle požadavků MNO. po dohodě s těmito ministerstvy.

Vzhledem k navrhované volbě předsedy zdravotnické rady navrhuji, aby pro tentokrát Junácký sněm pověřil velitele JUNÁKA, aby po schválení této kapitoly jejího předsedu jmenoval.

Junácký sněm vzal všechna tato sdělení bez debaty na vědomí a oba návrhy schválil jednomyslně.

Poněvadž dalších projevů ani dotazů nebylo, poděkoval velitel JUNÁKA všem přítomným za účast a Junáckou hymnou zakončil sněm ve 13.45 hod.

# Junácká edice

vydala pro oddíly JUNÁKA svérázné barevné

## DOPISNÍ PAPIRY

*které vzhledem k změně názvu naší organizace jistě i Ty radostně uvítáš.*

*Za peníz pro oddíl v celku nepatrný, získáš reprezentační tiskopisy i s přitiskem hlavičky a adresou svého oddílu.*

### Dopisní papíry:

- 100 výtisků za K 29.—
- 200 výtisků za K 39.—
- 300 výtisků za K 49.—
- 400 výtisků za K 59.—
- 500 výtisků za K 69.—

### Obálky k papírům:

*114×158 mm, zelené v jedné barvě*

- 100 výtisků za K 15.—
- 200 výtisků za K 19.—
- 300 výtisků za K 23.—
- 400 výtisků za K 27.—
- 500 výtisků za K 30.—

*Přítisk hlavičky je v ceně započítán. Poštovné a obal se účtuje zvláště.*

*Objednávky vyřizuje*

**Junácká edice, Praha II., Vodičkova ul. č. 6,  
od 1. III. 1939 Praha XII., Slezská 7. Tel. 532-10**